DECRETA
CONGREGATIONIS
GENERALIS
VNDECIMÆ.

CVm ex Decreto Innocentij X. Pontificis Maximi de habendis Congregationibus generalibus ſingulo quoque nouennio, haberi Cōgregatio huiuſmodi deberet ante exeuntem Martium currentis anni 1661. impetratum eſt à S. D. N. Alexandro VII. vt pro maiore eorum qui ad illam conuenturi eſſent, commoditate, illius cogendæ tempus vſque ad inſequentem Maium eiuſdem anni prorogaretur.

Deſiderati initio Congregationis.

Ad diem itaque 8. Maij, in quem indicta à R.P.N. Generali Goſuuino Nickel erat Congregatio, cum adeſſent Patres omnes quibus ius erat conueniendi, exceptis Patribus Luſitanis, & Sardis, ac P. Io: Baptiſta Viuet Rectore Barcinonenſi, qui tamen eo die expectabatur; nullaque affulgeret iu-

NAPOLI

ſtâ ſpes aduentus, neque Subſtitutorum è Sardinia prò Viceprouinciali, & Socijs, Inductuoſum ad oſtia Tiberina naufragium paſſis, neque Luſitanorum Patrum; viſum fuit inchoari oportere Congregationem ſine dilatione, adeoque inchoandam eſſe poſtridie eius diei,

Decretum 1. in MS. Act. 5.

De eligendo Vicario Generali.

CVm R. Pater N. Generalis oſtendiſſet Congregationi, ſe ob ſenij grauitatem, & corporis impedimẽta, non poſſe amplius tot ac tantis officij ſui laboribus parem eſſe, & eo animi vigore, quo oporteret Societatis gubernationem adminiſtrare; ideoque vltrò rogaret, vt Vicarius ſibi daretur vel ad tempus, vel perpetuus, & cum iure, vel ſine iure ſucceſſionis, prout ipſi Congregationi videretur, præſenti ſtatui, rebuſque Societatis magis conducere: Congregatio obſequendum duxit voluntati chariſſimi, optimèque meriti Parentis ſui. Quò tamen certum opportunumque conſilium, in tanta re commodiùs caperet, indixit biduanam deliberationem, & ceſſationem interim à conſeſſibus; adiecit P. N. Congregatione probante, pręcepti obligationẽ, de re dum geritur, nemini vulganda.

Decretum 2. in MS. Act. 6.

Eligendus Vicarius cum iure ſucceſſionis.

EXacto biduo ad deliberationem indicto, conuenerunt Patres ad decernendũ, ſecretis ſuffragijs (nam id petierat P. N.

Ge-

Generalis, & Congregatio approbauerat) cuiuſmodi Vicarius eligendus in præſens videretur? omniumque, ſolis quinque exceptis, concors ſententia fuit, eligendum Vicarium perpetuum cùm iure ſuccedendi. Electio autem viſa eſt differenda tantiſper dum conueniri ſuper ea opportuniùs poſſet Summus Pontifex, ad Vrbem, vnde tunc aberat; rediturus propediem.

Decretum 3. in MS. Act. 7. 8. &c.

P. N. Generalis à dirigendæ Congregationis officio ob inualetudinem reuocatus, vices ſuas P. Dominico Langa Aſſiſtenti Hiſpaniæ, & Aſſiſtentium antiquiſſimo, commiſit, nec amplius vlli conuentui interfuit. *Abſentia P. Noſtri.* Cùm autem ageretur de Poſtulato duarum Prouinciarum, vt iurati ferant iudicium, qui iudicaturi ſunt de excellentia talenti, quod ſupplere poteſt defectum doctrinæ requiſitæ ad Profeſſionem, poſt longam, & accuratam diſceptationem, iudicatum tandem eſt magno ſuffragiorum concurſu duas tertias non parum ſuperante, non eſſe iuramentum eiuſmodi exigendum, & ſufficere ad Poſtulati finem, ſi præſcriptæ in Congregationum Decretis pro ſubiecta materia cautiones adhibeantur. *De excellentia talenti ad profeſſionē non exigendum iuramentum.* Et cum poſtridie Patrum vnus interceſſiſſet, auditæque eſſent illius rationes, cenſuit Congregatio non eſſe interceſſioni deferendum.

Decretum 4. in MS. Act. 16.

Petenda facultas eligendi Vicarium perpetuum.

HAbita declaratione mentis Patris N. Generalis de poteſtate, quã habiturus eſſet Vicarius mox eligendus, ſtatuit Congregatio, vt libellus ſupplex offerretur ſummo Pontifici, quo communi nomine Congregationis & Patris N. Generalis, poſtularetur Apoſtolica benedictio, & facultas, quatenus opus eſſet ad eligendum Vicariũ perpetuum cum iure ſucceſſionis, & cũ vniuerſali, ac libero exercitio poteſtatis. Deſignatio autem Patrum, qui libellum offerrent, permiſſa fuit P. Generali.

Decretum 5. in MS. Act. 17. 18. 19. 20.

Procurator Sardiniæ admiſſus ad negotia.

OBlatis Congregationi patentibus literis Prouincialis Sardiniæ, quibus P. Iacobum Cartam eius Prouinciæ ſubditum Romæ agentem, Procuratorem conſtituit ad negotia cum approbatione Patris N. Generalis, rogata eſt Congregatio: Placeretne illum admitti? Cenſuit illa admittendum, & quidem de iure, ſed ad negotia tantùm poſt electionem Vicarij.

Decretum 6. in MS. Act. 20.

Breue Pontificium de eligendo Vicario perpetuo impetratum.

PVblicè lectum eſt Breue Pontificium, quo amplè, & plenè tribuitur Congregationi petita facultas eligendi Vicarium Generalem perpetuum cum futura ſucceſſione, ac cum vniuerſali, & libero exercitio poteſtatis. Cumque omnia iam eſſent ſatis expedita, placuit inchoari die proximè ſe-

ſequenti quatriduum ante electionem, proponique Interrogatorium, & fieri cætera quæcumque ad negotium tranſigendum requirebantur.

Decretum 7. in MS. Act. 17. & 20.

DE formula iuramenti præſtandi in electione Vicarij ſtatuit Congregatio, vt eadem eſſet, quæ in Generalium electionibus vſurpatur, ſola vocis *Generalis*, in voces, *Vicarij Generalis cum iure ſuccedendi*, mutatione. *Formula eligendi Vicarium perpetuum.*

Similiter retinendam cenſuit formulam Decreti, quæ in Generalium electionibus enũciatur, ſola mutatione vocis, *Generalem*, in voces, *Vicarium Generalem cum iure ſuccedendi, et poteſtate iuxta Breue Apoſtolicum datum* 1. *Iunij* 1661.

Decretum 8. in MS. Act. 22.

DIe 7. Iunij, qui felicibus auſpicijs incidit in tertium diẽ feſtum delapſi in cœtum Apoſtolorum & Diſcipulorum, Spiritus Sancti, omnibus rite ſeruatis, acceptiſque à P. N. Generali ob inualetudinem abſente ſuffragijs, electus eſt primo ſcrutinio Vicarius Generalis perpetuus cum iure ſuccedẽdi, & poteſtate iuxta Breue Apoſtolicum, R. P. Ioannes Paulus Oliua elector Prouinciæ Romanæ, & confectum promulgatumque de more ſuper ea re decretum eſt à Padre Dominico Langa Præſide Congregationis. *Electio Vicarij.*

Decretum 9. in MS. Act. 23.

De vocabulo Nationis in formula.

AD inſtantem Aſſiſtentium electionem viſum eſt ſtatuere pro hac vice, & nullo ad futuras Congregationes præiudicio, vt nomen *Nationis* ex qua eligi deberẽt, iuxta formulam §. 78. ſumeretur non vt ſynonymum Aſſiſtẽtiæ, ſed pro ſola ea complexione nationum, ex quibus vna Aſſiſtentia componitur.

Decretum 10. in MS. Act. 24.

Electio quatuor Aſſiſtentium.

DIe 12. Iunij, qui erat vltimus quatridui indicti ad Aſſiſtentium electionẽ, electi ſunt Aſſiſtentes, Italiæ P. Alexander Fliſcus Præpoſitus Domus profeſſæ Mediolanenſis, primo ſcrutinio; Germaniæ P. Carolus de Noyelle Subſtitutus Secretarij Societatis pro Aſſiſtẽtia Germanię, tertio ſcrutinio; Galliæ P. Claudius Boucher Prouincialis Franciæ, primo ſcrutinio; Hiſpaniæ P. Sebaſtianus Izquierdo Rector Collegij Complutenſis, ſecundo ſcrutinio. Electione Aſſiſtentis Luſitaniæ iudicatum eſt ea die ſuperſedendum, ob abſentiam PP. Luſitanorum. Electi autem præſtiterunt de more iuramentum, vocato poſt electiones omnes peractas, ad hoc ipſum prętandũ, Patre Carolo de Noyelle, qui cœtui non intererat.

Decretum 11. in MS. Act. 25. et 26.

Electio Admonitoris.

P. Dominico Langa P.N. Generalis iam ab annis aliquot Admonitore, vltroneam officij illius abdicationem non ſemel

apud

apud Congregationem, & apud P.N. proponente atque vrgente, ac tandem impetrante; electus eſt in Admonitorem tum Generalis, tum Vicarij P. Nicolaus Zucchius ſecundo ſcrutinio

Decretum 12. in MS. Act. 25. 26. 27.

AVdito poſtulato plurium Prouinciarũ de petenda à Pontifice abrogationẽ Breuis Innocentij X. *Proſpero, feliciqne ſtatui &c.* Cenſuit Congregatio conſenſu planè vnanimi, tentandam eſſe Breuis totius abrogandi poſtulationem; qua minimè ſuccedente, ſingillatim pro partibus ſupplicaretur; ſactaque deinde de ſingulis, poſt allatas, & diſcuſſas prius in partem vtramque rationes, propria ſuffragatione, confirmatum eſt; Primò, nullo prorſus diſſentiente, petendam abrogationem triennij præfixi gubernationi Superiorum, & imperatæ poſt triennium exactum, quietis; Secundo, de Congregationum nouennalium abrogatione concors ſimiliter fuit omnium, duobus ſolis exceptis, conſenſio.

Petenda abrogatio Breuis Innoc. X.

Decretum 13. in MS. Act. 27. & 28.

PRopoſita eſt quæſtio: an impetrata abrogatione Congregationum nouennalium, non videretur nihilominus fore ex re Societatis, ſi ab hac ipſa Congregatione terminus aliquis, ſeu negatiuus, ſeu poſitiuus, Congregationibus habendis præfigeretur. Reſponſum eſt concordibus, ſen-

Nullus terminus cogendæ Con gener. præfigendus à Soc.

tentijs, non fore; adeoque nec tunc terminum vllum præfigendum, etiam non obſtante Decreto à Congregatione Octaua facto ante electionem, vt habetur in Actis MS.

Decretum 14. in MS. Act. 29.

De Doctoribus Theologiæ ante ingreſſum in Soc.

POſtulatum fuit, vt Congregatio decerneret, ſatis ne ſit ad profeſſionem quatuor votorum obtinendam, ſi in præuio ad eam examine mediocritatem excedant in doctrina, qui fuerunt in celebri aliqua vniuerſitate donati gradu Doctoris in Theologia, cum hoc illis aſſerere videatur Congregationis VII. decretum 96. & faueré Regula 19. Prouincialis §. 14. in Ratione ſtudiorum.

Decreuit Congregatio ſatis eſſe, idque ſtatutum videri in laudato Decreto, cui nullatenus derogatum ſit per §. 3. Decr. 37. Congregationis VIII.

Decretum 15. in MS. Act. 29. & 30.

De obligatione expendendi fructus bonorum.

ROgata Congregatio, vt declararet, cuiuſmodi ſit obligatio ex §. 6. Decret. 17. Congregationis VII. expendendi in cauſas pias fructus bonorum, quorum poſſeſſionem Noſtri retinent: Declarauit; relicta in ſuo vigôre paupertatis obligatione, intuitu Subditi bona poſſidentis, nullum Prouinciali per laudatũ Decretum, in materia, votoue paupertatis grauamen imponi, neque valorem actuum elidi, quibus ipſe

ipſe de fructibus illis aliter diſponat, aut diſponi permittat.

Decretum 16. in MS. Act. 31. 43. 62.

CVm poſtularetur diſſolutio duorum Collegiorum malè omnino conſtitutorum, Congregatio fecit P. Vicario amplam poteſtatem diſſoluendi non ſolum dicta duo Collegiola, ſed & alia quæcumque eiuſdem notæ ac rationis; non tantum in Prouincia Romana, aut Neapolitana, vbi maior huius rei vrget neceſſitas, ſed vniuerſim in tota Societate; & occaſione hinc accepta eidem commendauit, vt ſe in admittendis nouis Collegijs exhiberet plane difficilem.

Facta poteſtas diſſoluerdi parua Collegia.

Poſuit etiam in ipſius poteſtate & arbitrio, poſtulatam tranſlationem Domus Probationis Moguntinæ in Prouincia Rheni ſuperioris Aſchaffenburgum; & Salinenſis in Prouincia Lugdunenſi, Veſuntionem; commutationem itèm Domus Profeſſæ Villauiçoſæ in Prouincia Tranſtagana, in Collegium.

Decretum 17. in MS. Act. 31.

DElato ad Congregationem iudicio Patrum, pro Paupertate Deputatorũ, de poteſtate Præpoſiti Generalis ad admittendam, & ratam habendam, poſt donantis mortem vel profeſſioné, donationẽ à Scholaſtico Societatis antè factam certo alicui Collegio: probauit iudicium Congregatio, ſuo-

Donatio Scholaſtici poteſt rata haberi poſt ipſius mortem, vel profeſſionẽ.

ſuoq;decreto firmatũ voluit,eſſe in poteſtate Generalis admittere,& ratas habere donationes huiuſmodi,non obſtantibus contrarijs reſcriptis Præpoſitorum Generalium.

Decretum 18. *in MS. Act.* 32.

PRopoſitum eſt Congregationi ab ipſo P. Vicario,de quærendo, parandoque efficaci remedio, ad fortiter comprimendã pernicioſam libertatem edendorum librorum ſine facultate, ſeu proprio, ſeu alieno,aut etiam ſuppreſſo nomine.In quo cum multa à multis eſſent ſolerter excogitata, & inter opinandum adducta,conuenit Congregatio, communiore conſenſu, in ea quæ ſequuntur.

Contra imprimentes libros ſine facultate.

1. Vt in Authores animaduertatur,grauibus certiſque pœnis incurrendis: putà priuatione officij, vocis item actiuæ & paſſiuæ, inhabilitate etiam ad Dignitates, & Prælaturas Societatis; pœnis etiam corporalibus, pro delicti grauitate, Superioris arbitrio decernendis.

2. Vt hæc ipſa pœnarum capita ad cõplices & cõſcios,etiam Superiores, ea proportione extendantur, qua ipſi magis minuſue,vel Scriptoris conſilia promouendo, vel eadem non reuelando,vel ex officio nõ impediendo,in præſentem Societatis perniciem dedecuſque peccauerint.

3. Vt librorum nomine intelligi etiam debeant libelli,& folia (vt vocant) volantia,

tia, ac demum quidquid prælo ad publicam lucem committitur.

4. Vt præſumptio fraudis contra illos ſtare cenſeatur, à quibus accepta ſcripta Externi vulgauerint.

Decretum 19. in MS. Act. 34. 35. 40.

Veneratione particulari proſequendus Ven. Ordo Prædicatorum.

CVm perueniſſet ad Congregationem per vnum aliquem è PP. Electoribus, notitia Epiſtolæ ab Reuerendiſs. P. F. Ioanne Baptiſta de Marinis Magiſtro Generali Venerabilis Ord. Prædicatorum; ad dilectos ſibi in Dei filio, vniuerſos & ſingulos eiuſdem Venerabilis Ordinis fratres, directæ, eiuſque manu ſubſcriptæ, ac ſigillo munitæ, & ab Ordinis Secretario traditæ, in qua Decreta aliquot continentur in honorem commendationemque Societatis, in Comitijs Generalibus Ordinis condita: Cenſuit Congregatio, nulla etiam maiori expectata huius rei notitia, huic prouocationi honorariæ reſpondendum inprimis honorifica gratiarum actione, nomine ſuo, eidē Reuerendiſs. P. Mag. Generali deferenda; tum deinde graui ad Noſtros omnes commendatione, quam ex Congregationis VIII. ſenſibus voluit renouatam: Nimirum, vt Illuſtriſs. natuq; maiorem in Eccleſia Ordinem, ſanctitate, doctrina, rebuſque præclarè geſtis de illa optimè meritum, peculiari beneuolentia complectantur, de illo magnificè ſentiant, & loquantur, alijſque

vene-

venerationis ſignificationibus, & charitatis officijs proſequantur.

Decretum 20. in MS. Act. 35. 37. 44.

Collegia poſſunt grauari ad ſoluendum annuā penſionem Domui profeſſæ durāte fabrica.

EX occaſione fabricæ Templi, & Domus Profeſſæ Neapolitanæ, adductum eſt in quæſtionem; an poſſint Collegia, aut Domus Probationis Societatis, ſalua paupertate propria noſtrarum Domorum profeſſarum, grauari à Teſtatore, ſeu Fundatore ad exædificandum Domui profeſſæ Templum vel Domum, collatis in eam rem certis redditibus annuis, quamdiu fabrica durauerit, etiamſi contingeret eam ad triginta, vel quadraginta, & ampliùs annos durare; ſuper qua quæſtione multum ac diligenter diſcuſſa, approbauit tandem Congregatio, vno ferè conſenſu, iudicium Patrum pro paupertate Deputatorum; nimirum, nequaquam eſſe contra paupertatem Domorum profeſſarum, quod in quæſito proponitur; ſi nempe res tranſigatur ad eundem modum, quo facta, & tranſacta Neapoli proponebatur.

Cæterum pertinere ad prudentiam Superiorum, ne diutius quā iuſta neceſſitas tulerit, Domus profeſſæ talibus redditibus fruantur. Et cum nihilominus aliquis contra interceſſiſſet, auditæ ſunt illius rationes, dictiſque iterum ſententijs, probatum, firmatumque eſt decretum iam ſancitum, vnanimi planè conſenſu.

De-

Decretum 21. in MS. Act. 36. & 37.

RETulerunt ad Congregationem Deputati pro Conſtitutionibus, & Decretis: in editione Decretorum tum Romana anni 1616. tum Antuerpienſi anni 1635. verè mendoſum eſſe textum Decreti 23. Congregationis Secundæ, vbi in adiuncto Definitorum Decreto, leguntur hæc verba. *Quod ſi aliquis imperfectionem ſecutus, particulari alicui Societatis noſtræ loco intra Prouinciam*, cum legi debeat, *extra Prouinciam*, vt habent originalia manuſcripta, & colligitur manifeſtè ex aduerſatiua particula paulò poſt adiuncta, *Si vero alicui Collegio intra Prouinciam*.

Menda in Decretis Congr. correcta.

Item mendum irrepſiſſe in Decretum 51. Congregationis V. & in cap. 5. Ordinat. General. vbi enim in Decreto legitur, placuiſſe Congregationi, vt poſtularetur diſpenſatio ſuper illa parte Decreti Clementis VIII. quæ iubet deputari Confeſſarios, qui *à reſeruatis abſoluant*, & in ordinatione; impetratam eſſe diſpenſationem, ne teneantur Superiores deputare Confeſſarios, qui *à reſeruatis abſoluant*; legendum eſſe *à non reſeruatis*, vt conſtat ex textu decreti Pontificij, adeoque inſerendam eſſe in vtroque loco particulam negatiuam, *non*, ante vocem, *reſeruatis*.

Agnouit Congregatio, ita planè, vt Deputati retulerant, rem ſe habere, ac proin-

de

de etiam decreuit,emendandos dictos mẽdoſos textus, ad eum modum quem ijdem Deputati propoſuerant,

Decretum 22. *in MS. Act.* 37.

Contra laxas opiniones in moralibus.

COmplurium Prouinciarum poſtulatio fuit, vt cum Societas ita nunc paſsim male audiat, & traducatur quaſi nimis laxas in moralibus opiniones doceat, & in praxi ſequatur; aliquod adhibeatur efficax tanto malo remedium. Congregatio amplexa iudicium Deputatorum pro ſtudijs, ſtatuit: Primo monendos ſerio Profeſſores Theologiæ moralis, cautè omnino vt doceant, neque quòd aliquid probabile reputent, illico ſibi licere arbitrentur, illud in publicum, ſcripto verboue protrudere: ſed ad id attendant maximè, quod monet Congregatio V. Decr. 41. an communi Scholarum ſenſui congruat; ac preterea ſcãdalum, vel offenſionem aliquam vſpiam parere poſsit. Superiores autem, ſi quos nouitatum amantes, aut parum cautos in docendo compererint, à munere docendi ſubmoueant, ſpeque omni illius priuent, pœnis etiam alijs, ſi fortè opus ijs eſſe ſenſerint, coerceant.

2. In librorum editione, onerandam Cenſorum fidem, & conſcientiam, ſeuerós vt ſe potius, quam molles exhibeant; neque aliquid, etiam dubij, ad Societatis famam, periculi, ſine graui cenſura abire patiantur;

& ſi

& ſi quid tale occurrerit Patri Noſtro ſincere, & fideliter prodant.

3 In priuatis congreſsibus & reſponſis, diligenter cauendum Noſtris, ne aliquid promant, quod vulgari minimè vellent. Nunquam autem ſcripto reſpondeant, in rebus præſertim grauioribus, niſi conſulto, & probante Superiore.

4 Texendum Elenchum ſententiarum in morali periculoſarum, exquiſito primum Prouinciarum ſenſu, de ſententijs, quæ apud ſingulas ſcandalum, aut offenſionem aliquam habent adiunctam; eumque mittendum ad ſingulas, & in ſingulis examinatum, iterumque Romæ reccognitum, ac probatum, ritè communicandum omnibus.

Decretum 23. in MS. Act. 39. et 40.

CVm permulta eſſent in medium allata ad paupertatem noſtram conſeruandam in ſua puritate, & reſtituendam etiam ſicubi labefactata videretur, eaque in primis, quæ à Patribus Deputatis pro paupertate fuerant ſolerter excogitata: Cenſuit tandem Congregatio communi conſenſu, committendum P. Vicario, vt ipſe pro ſua prudentia ex ijs illa eligeret, quæ magis apta, & opportuna eſſe iudicauerit. *De puritate Paupertatis conſeruãda.*

Decretum 24. in MS. Act. 42. 45. 47. 48.

AVdito iudicio Patrum Deputatorum pro ſtudijs, probauit Congregatio, ſuoque Decreto ſanciuit.

De examinibus in ſtudijs.

1 Vt Metaphyſici iuxta Regulam 23. Præfecti ſtudiorum; & à tertio ad quartum Theologiæ annum gradũ facturi, vnius horæ ſpatio examinentur.

2 Vt in reliquis tum Philoſophiæ, tum Theologiæ annis, media minimùm hora ſubeatur examen; & Prouinciæ, quæ ex longo iam vſu plus ei temporis tribuunt, conſuetudinem ſuam retineant.

3 Vt examinis annui materia ſit ea omnis, quæ à Magiſtris toto anni currentis ſpatio tradita fuerit, ijs exceptis, quæ ſub ipſum examinis tempus decurruntur, Præfecti ſtudiorum iudicio deſignandis; ſiue de cætero Theſes ad examen adhibeantur, ſiue non.

4 Vt qui ante ingreſſum in Societatem, Philophiæ aliquid aut Theologiæ audiuerint, examiuentur, vt præſcribit Regula 19. Prouincialis §. 5. in Ratione ſtudiorum: niſi mallent, quod emenſi ſunt illorum ſtudiorum iter remetiri; quod quidem, niſi Superior, iuſtas ob cauſas, negandum cenſuerit, poterit illis vltrò concedi.

5 Vt ad habendum actum Theologicum ſeu Paruum, ſeu Magnum, poſsit aliquis admoneri, requirantur Examinatorum ſuffragia tria, clara, & minime dubia, quæ illius ad actum cum ſatisfactionem habendum capacitatem, ſpeciatim enuncient.

6 Si quis habiturus actum magnum

ab

ab argumentaturis concluſionem impugnādam vel argumentum proponendum inquiſiuerit, is nulla habita ratione iudicij ex actus ſucceſſu conſecuti, ad examen more aliorum pro profeſſione ſubeundum omninò reuocetur. Qui vero in actu paruo id feciſſet, excidet ſpe omni actus magni, & complices aut adminiſtri huius dedecoris, ſi qui fuerint, pro ratione culpæ à Superioribus puniantur. Demum Iudices oneratam ſciant conſcientiam ſuam, ſi, cùm aliquid fraudis interueniſſe cognouerint, quo de doctrina defendentis iudicium debeat non mediocriter variari, ex ſolis pręcisè reſponſis, & Actus ſucceſſu ferant iudicium.

Ad hæc Congregatio præcipua ratione commendatum voluit P. Vicario, vt de Theologicorũ actuum numero contrahendo, nec non de nimijs inter eos Magiſtrorum locutionibus compeſcendis, quoad prudenter poterit, ſatagat.

Cum autem interpoſita eſſet intercesſio contra eam partem huius decreti, quæ horam vnam integram examini à 3. ad 4. Theologiæ annum ſubeundo præfigit, auditis interceſſoris rationibus, confirmauit Congregatio quod iam ſanciuerat.

Decretum 25. in MS. Act. 43.

DE Maioratibus Hiſpaniæ quęſitum eſt, an Decretum 18. Congregationis V. vetans admiſsionem in Societatem ſine fa- *De maioratibus Hiſpaniæ.*

cultate Generalis, perſonæ Maioratus iure gaudentis, illam etiam irritam & nullam reddat? Congregatio expenſis varijs ea de re Generalium reſcriptis, & audito iudicio PP. Deputatorum pro Conſtitutionibus, cenſuit nequaquam inualidam aut irritam eſſe huiuſmodi admiſsionem.

Decretum 26. in MS. Act. 43. et 44.

Agendæ gratiæ Sanctiſſimo D. N. ob reditum in Statum Venetum.

QVoniam à tempore, quo Societas noſtra reuerſa eſt in Sereniſsimę Reipublicæ Venetæ ditionem, nunc primùm conuenit in vnum corpus totum Ordinem repræſentans; cenſuit Congregatio ad conteſtandum vniuerſæ Societatis gratum animum ob tam ſingulare & immortale beneficium, quo vindicata eſt fama integritatis noſtræ, & ablatum opprobium, quod paſsim iactabant in nos Hæretici, ſummas quàm humillimè gratias nomine totius Ordinis agendas eſſe Sanctiſsimo D. N. Alexandro VII. cuius auſpicijs, Paſtorali prouidentia, & ſapientiſſimo ductu perfectum feliciſſime ſuſpeximus negotium, quod complures antea magno quidem animi affectu, ſed euentu irrito ſæpiùs tentauerant.

Etiam Sereniſſimæ Reipublicæ.

Deinde placuit, vt nomine pariter Congregationis conſcriberentur literæ ad Sereniſsimam Rempublicam Venetã ad conteſtandam gratam beneficij adhuc recentis in Noſtrorum receptione memoriam, &

ad

ad teſtificandum ſummum omnium Noſtrorum pro viribus inſeruiendi Reipublicæ deſiderium.

Deniq;quia pręcipuus huius tam exoptati reditus ſecundum illius Auctorem Sanctiſs. D. Noſtrum adminiſter extitit Illuſtriſs. & Reuerendiſs. D. Carolus Carrafa tunc Sedis Apoſtolicæ apud Sereniſs.Rempublicam, nunc apud S. Cæſ. Maieſtatem Nuncius, erga illum quoque ſimili literarũ euchariſticarum officio fungendum eſſe Congregatio conſenſu vnanimi decreuit. *Etiam Illuſtriſs. Nuncio Apoſtolico.*

Decretum 27. in MS. Act.43.

ROgata eſt Congregatio prohibere, ne deinceps literæ, quæ ad Deputatos ad Congregationem Generalem ſcribētur, à Superioribus Generali inferioribus, aperiri aut retineri poſsint, ſicut nec ad illas reſponſa;quod hæ ſæpe literæ negotia contineant ſoli Congregationi, aut Generali communicanda: cenſuit Congregatio omninò concedendum literis ac reſponſis huiuſmodi hoc priuilegium, illudque idem ad Electos in Congregatione Prouinciali Procuratores extendendum. *De literis ad Electos ad Congr. Gen. vel Procur*

Decretum 28. in MS. Act.27.45. 47.

CVm ſpes nulla ſupereſſet aduentus Patrum ex Luſitania, viſum fuit Congregationi non differre diutius Aſſiſtentis electionem (quam à ſe faciendam, & non remittendam, exemplo Congregationi No- *Electio Aſſiſtentis Luſitaniæ.*

næ ad P. Vicarium, iam ante decreuerat) deſignauitque ex ſpeciali diſpenſatione quatuor Patres Luſitanos Romæ degentes, ſed ad Congregationem non pertinētes, à quibus peti poſſent informationes, ſub ijſdem tamen cautionibus, quibus obſtringuntur ij qui ad Congregationem pertinent; ac tandem vltimo die quatridui ad eam indicti, ſeruatis omnibus quæ formula præſcribit, electus eſt primo ſcrutinio in Aſsiſtentē Luſitaniæ P. Gaſpar de Gouea. Electioni interfuerunt Congregatione permittente, ſed ſuffragium non tulerunt P. Secretarius Generalis, Procurator Generalis, & Sardiniæ.

Decretum 29. *in MS. Act.* 46. 49. 50. 59. 60. *&* 61.

OB caſus nouitatem, electi ſcilicet Vicarij cum vniuerſali ac libera poteſtate, & cum iure ſuccedendi; placuit Congregationi illius poteſtatem magis explicatè, & expreſsè declarare.

De poteſtate Vicarij Generalis.

1. Declarauit: Exercitium vniuerſale poteſtatis collatum fuiſſe Vicario, non cumulatiuè, itaut in duobus, Generali nempe & Vicario, æquo iure reſidere deberet; ſed priuatiuè, ideſt, ita vt penes ſolum Vicarium deberet ſubſiſtere, atq; adeò non poſſet Generalis vllam illius ſibi partem aſſumere; itaut ſi ſecus aliquid ab eo fieret, illicitè & inualidè fieret; illudque exercitium ſic explicatum, quatenus opus eſſet, eidem

Vi.

Vicario de nouo contulit ſuffragatione ſecreta, quæ dum inſtitueretur, parantem excedere P. Vicarium Cōgregatio retinuit, voluitque præſentem adeſſe. Permiſſum tamen quod petebat, abſtinere, vti à ferendo ſuo, ſic ab inſpiciendis aliorum ſuffragijs, quorum proinde inſpectio demandata eſt profeſſorum antiquiſsimo.

2. In caſu obitus, vel mutationis alicuius ex Aſsiſtentibus, declarauit Congregatio, & quatenus opus eſſet, decreuit, nominationem noui Aſsiſtentis pertinere ad P. Vicarium, & quidem vnicè, audito tamen ſuper hac re P. Generalis conſilio, & requiſito ad nominati confirmationem, ſuffragio.

3. Declarauit, & quatenus opus eſſet, decreuit, in caſu grauis infirmitatis ipſius Vicarij, poſſe ipſum ſubſtituere ſibi alium Vicarium ad regendam per id temporis Societatem.

4. An vero in caſu mortis, ſi forte contingeret Vicarium mori ante Generalem, poſsit Vicarius nominare ante mortem Vicarium, à quo poſt illam Societas regatur? vel certe ad quemnam pertineat tunc prouidere Societati de Vicario? poſt agitatam in aliquot ſeſsionibus quæſtionem, cum P. Vicarius ſemetipſum ſpontanea iuris ceſſione excluſiſſet, eamque excluſionem ipſius rogatu Congregatio admiſiſſet, Eadem cē-

ſuit nominationem Vicarij in caſu propoſito, deferendam eſſe P. Generali ſuperſtiti. ſimul autem decreuit, vt caſu de quo agitur eueniente, ſtatim fiat ea nominatio: nomineturque aliquis ex ijs qui Vicario viuenti adeſſe ſolebant, vt formula præſcribit, vel ex ijs qui proximè degunt: tum nouus ille Vicarius Congregationem generalem ad electionem noui capitis ſtatim indicat, atque interea Societatem gubernet poteſtate libera & independente, ſed ea dumtaxat, quam habet ex communi iure Societatis Vicarius Generalis demortui.

Decretum 30. *in MS. Act.* 51. 52.

De promouendo in Societate ſpiritu.

Actum fuit in Congregatione per plures ſeſsiones de promouendo augendoque in Societate ſpiritu, ſeu ſtudio rerum ſpiritualium; & cùm multa in eam rem á multis præclarè dicta eſſent, totaque Congregatio magnum omnino zelum præſeferret eius rei ſolidè inſtaurandę, iudicauit nihilominus abſtinendum ſibi á nouis; eo ſuper, oneribus decernendis; ſed impensè tamen voluit P. Vicario, ac per eum Prouincialibus, & Superioribus alijs comendatum, vt hanc rem, vtpote rerum omnium noſtrarum animam, præcipua ac perpetua cura verſent, executionem vrgendo eorum, quæ ad eam promouendam habet Societas ſatis copiosè præſcripta.

De-

Decretum 31. *in MS. Act.* 54.

POſtulauit Procurator Malabaricæ; An qui ex Europa in Indiam veniunt, virtute, doctrina, alijſque de iure noſtro requiſitis ad Profeſsionem quatuor votorum inſtructi, expectare nihilominus ad eam emittendam illic debeant alios, qui vocatione antiquiores ſunt, ſed ſtudia nondum abſoluerunt? *De promouendis ad profeſſionem.*

Cenſuit autem Congregatio eos nequaquam debere expectare, & vniuersè declarauit, nuſquam antiquiores à minus antiquis debere expectari, quando minus antiqui habent omnia expedita, & antiquiores, vel quia ſtudia non abſoluerunt, vel defectu ætatis legitimæ, vel alterius requiſiti ex parte ipſorum non ſunt adhuc ad profitendum expediti.

Decretum 32. *in MS. Act.* 54.

CVm quæreretur ad quem Superiorem, Rectorem ſcilicet, & Prouincialem pertinere cenſendi ſint, qui in aliena Prouincia, iiſque Vrbibus diuerſantur, in quibus non eſt Societatis Domicilium? Reſpondit & ſtatuit Congregatio ad propinquiorem vtique Rectorem cenſendos eſſe pertinere, & ad Prouincialem, cui huiuſmodi Rector ſubeſt. *Diuerſantes in aliena Prouincia.*

Decretum 33. *in MS. Act.* 57.

PRoponente P. Vicario, & probante Congregatione decretum eſt, indicen-

dum in Societate vniuerſa ſacrum vnum, & coronam itidem vnam pro S. D. N. Alexandro VII. in aliquale gratitudinis noſtrę ſpecimen, pro tot illuſtribus beneficijs, & Apoſtolicis benedictionibibus, quibus Congregationem hanc eſt impertitus.

Sacrum & corona indicta pro S. D. N.

Decretum 34. *in MS. Act.* 59.

ETſi videbatur non poſſe dubium eſſe vllum, quin omnia quę ad electionem P. Vicarij, collatamque in eum poteſtatem pertinent, ritè acta eſſent in Congregatione, cui ſcilicet ad ea omnia ſufficiens poteſtas adfuerat, tum ex noſtris Conſtitutionibus, tum ex Breui Pontificio, tum denique ex conſenſu & approbatione ipſius P. Generalis, qui propria ſyngrapha conteſtatus fuerat Congregationi, ſe omni meliori modo, quoniam videbat ita expedire Societati noſtræ, illa omnia rata habere; tamen ad rerum geſtarum complementum iudicauit & decreuit Congregatio, ſupplicandum Pontifici, vt eadem omnia Pontificio diplomate confirmare dignaretur, quò perennis atque immobilis firmitatis robur accipiant.

Petenda confirmatio Pontificia decretorum de Vicario.

Confirmauit Sãctiſs. diplomate dato 30. Aug. 1661.

Decretum 35. *in MS. Act.* 61.

SVſcepta eſt deliberatio, an ſi Pontifex renueret abrogare Decretum Innocentij X. de Congregationibus nouennalibus, videretur pergendum in vſu Congregationum Prouincialium triennalium? in qua de-

Congregatio Prouincialis vna in medio nouennij.

deliberatione quia agendum erat, de mutandis abrogandiſue aliqua ſui parte Conſtitutionibus, & Congregationum generalium decretis, quæſitum eſt primò, placeretne de præpoſita quæſtione tractari? & cum placuiſſet, dictæ ſunt ſententiæ, fueruntque non pauci, qui cenſerent omittendas omnino Congregationes Prouinciales omnes intermedias, quæ ſcilicet fiunt ad electionem Procuratoris. Sancitum tamen eſt, vt pro hac vice duæ intra decurſum nouennij haberentur, in medio vna ad eligendum Procuratorem, in fine altera ad electionem mittendorum ad Congregationem Generalem.

Decretum 36. in MS. Act. 62.

EXemplo nonnullarum aliarum Congregationum commiſſa eſt Patri Vicario Decretorum, & Canonum ex Actis extractio, & cum Prouincijs communicatio. Quo facto, negotijs omnibus iam expeditis, habuit P. Vicarius inſignem, & loco & tempori aptiſsimam ad Patres congregatos parænesim; tum deinde actis Deo gratijs ex prçſcripto formulæ, inter mutuos amplexus cum maxima charitatis ſignificatione finis impoſitus eſt huic Congregationi XI. die 27. Iulij 1661.

Decretorũ, & Canonũ extractio.

LAVS DEO.

Index eorum quæ in Decretis Congregationis Generalis XI. continentur.

Actus Theologicus.

AD *Actum Theologicum propugnandum requiruntur tria ſuffragia.* Dec. 24. §. 5. p. 16.

Inquirentes *argumentum vel cōcluſionem ante Actū Theologicum puniendi.* Dec. 24. §. 6. p. 17.

Actuum *Theologicorum numerus contrahendus. Ibidem.*

Admonitor.

Admonitoris *electio.* Decr. 11. p. 6.

Aſsiſtentes.

Aſsiſtentium *electio.* Dec. 10. *et* 28. p. 6. *et* 19.

De *voce* Nationis *ex qua eligi debent* Aſſiſtentes. *Decr.* 9. p. 6.

Collegia.

Collegiorum *diſſoluendorū poteſtas facta P. Vicario.* *Decr.* 16. p. 9.

Collegia *grauari poſſunt ad pendendos annos cenſus Domui profeſſæ durante fabrica etiam ad multos annos.* Decr. 20. p. 12.

Congregatio Generalis.

Petita *abrogatio Breuis de Congregatione Generali nouennali et alijs punctis.* *Dec.* 12. p. 7.

Nullus *terminus præfigendus cogendis Congregationibus generalibus ſi abrogetur Breue Innocentij X.* *Dec.* 13. p. 7.

Congregatio Prouincialis.

Congregationes *Prouinciales duæ tantum in nouennio proximo celebrandæ, ſi non abrogetur Breue Innocentij X.* Decr. 35. p. 24.

Decreta.

Decreta *aliqua Congregationis II. et V. emendata.* *Decr.* 21. p. 13.

Decretorum *et Canonum extractio commiſſa P. Vicario.* *Decr.* 36. p. 25.

Do-

Doctores Theologiæ.

Doctores *Theologiæ ante ingreſſum, poſſunt promoueri ad Profeſſionem* 4. *Votorum ſi excedant mediocritatem*. Dec. 14. p. 8.

Electio.

Electio *Vicarij perpetui cum iure ſuccedendi propoſita à R.P.N. Generali*. Decr. 1. p. 2.

Petenda *facultas eligendi à Pontifice, et obtenta*. Decr. 4. *et* 6. p. 4.

Formula *Iuramenti et Decreti in electione Vicarij*. Decr. 7. p. 5.

Electio *P. Io. Pauli Oliuæ in Vicarium*. *Decr*. 8. p. 5.

Electio 4. *Aſſiſtentium*. Decr. 10. p. 6.

Electio *Aſſiſtentis Luſitaniæ*. Dec. 28. p. 19.

Electio *Admonitoris*. *Decr*. 31. p. 17.

Examina.

Examina *Noſtrorum in ſtudijs quamdiu durare debeant*. *Decr*. 24. § 1. & 2. p. 16.

Examinis *annui materia* *Decr*. 24. §. 3. p. 16.

Examinandi *qui ante ingreſſum aliquid Philoſophiæ et Theologiæ audiuerunt*. *Ibid*. §. 4. p. 16.

Generalis.

R.P.N. Generalis proponit Congregationi varios modos eligendi Vicarium. Dec. 1. p. 2.

Abſens *à Congregatione propter infirmitatem ſubſtituit loco ſuo Aſſiſtentem Hiſpaniæ*. Dec. 3. p. 5.

In *electionibus ſecretis duo habuit ſuffragia*. Dec. 8. p. 5.

Illi *permiſſa deſignatio eorum qui libellum offerrent Sũmo Pontifici*. *Dec*. 4. p. 4.

Libri.

Libros, *libellos, vel folia volantia imprimentes abſque licentia grauiter puniendi*. Decr. 18. p. 10.

In *reuidendis libris de rebus Moralibus Cenſores ſint ſeueri*. Decr. 22. p. 14.

Literæ.

Literæ *ad electos pro Congregatione generali vel Procuratorum, et Electorum*

rum ad alios non aperiendæ.Decr.27. p.19.

Maioratus.

Maioratum *habentis in Hiſpania admiſſio ſine licentia* Generalis *non eſt irrita.Decr.*25. p.17.

Opiniones Morales.

Opiniones *laxæ in re Morali vitandæ, et Auctores coercendi.Decr.*22. p.14.

Nemo *ſcripto reſpondeat in rebus grauioribus Moralibus niſi probante Superiore.*Dec.22.§.3.p.15.

Opinionum *periculoſarum in re morali Elenchus texendus.*Decr.22.§.4.p.15.

Papa.

*S.D.N. Alex. VII. agendæ gratiæ nomine Congregationis ob reditum Societatis in Statum Venetum. Decr.*26. p.18.

Pro *ſua Sanctit. indictum factum &* Corona *per Societatem.Decr.*33. p.24.

Paupertas.

Obligatio *in Superiore ad expendendos fructus bonorum quæ Noſtri poſsident in cauſas pias, non pertinet ad votum Paupertatis. Decr.* 15. p.8.

Donatio *Scholaſtici facta Collegio ante mortem vel Vota vltima, poteſt admitti ſeu rata haberi à* Ge*nerali.*Decr.17. p.9.

Collegia *poſſunt grauari ad ſoluendos cenſus annuos Domui profeſſæ durante illius fabrica etiã ad multos annos.Dec.*20. p.12.

Paupertatis *puritas valde noſtris commendata.*Decr.23. p.15.

Prædicatorum Vener. Ordo.

Prædicatorum *Ven. Ordo ſpeciali veneratione à noſtris proſequendus. Decr.* 19. p.11.

Profeſsio.

De *excellentia talenti ſupplentis doctrinam requiſitam ad Profeſſ. non exigẽdũ iuramẽtum.*Dec.3.p.3.

Ad *Profeſsionem Votorum quatuor admitti poſſunt Doctores Theologiæ ante ingreſſum, ſi excedant me-*